

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném veřejném zasedání dne 20. srpna 2012, ve věci **Arnošta SXXXXX**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, tč.v Psychiatrické léčebně v XXXXX, **t a k t o :**

Podle § 100 odst. 1 trestního zákoníku se **Arnoštu SXXXXX**, nar. XXXXX,

u k l á d á zabezpečovací detence.

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, podal ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 7.8.2012 návrh na uložení zabezpečovací detence Arnoštu SXXXXX, ve kterém uváděl, že proti Arnoštu SXXXXX bylo vedeno trestní stíhání, a to pro skutek spočívající v tom, že dne 28.2.2012 v době kolem 18:27 hodin doma v přítomnosti své matky po předchozím uvážení a v úmyslu, že musí někoho zabít, což matce sdělil, pak s vyjádřením, že ho celý svět sere a že to tak nemůže nechat, že s tím udělá pořádek, vyzbrojen loveckou dýkou délky 32 cm s délkou čepele 20 cm, šířkou čepele 4 cm opatřené pilovým hřbetem, odešel z místa svého bydliště XXXXX směrem na Bystřici pod Hostýnem, kde při procházení ulicí Kroužky v Bystřici pod Hostýnem, okr. Kroměříž, Zlínský kraj, a to na ulici Vsetínskou, v prostoru hřbitova v době kolem 18:56 hodin fyzicky napadl poškozenou Lenku MXXXXX, nar. XXXXX, ke které přistoupil zezadu a dýkou, kterou držel v levé ruce, ji nečekaně 1x velkou silou bodl do oblasti levé poloviny těla, resp. přechodu hrudníku a břicha, kdy došlo k průniku čepele dýky přes dutinu břišní do zad, čímž došlo k poranění břišní stěny, sleziny, levé ledviny, natětí žaludku a tlustého střeva, kdy poškozená upadla na zem na záda, přičemž jí z kapsy oděvu vypadla obálka s písemnostmi a peněženka s finanční částkou 2.730,-Kč, kdy tyto věci si vzal a z místa činu odešel, když po cestě odhodil dýku do trávy na břehu potoka a později odhodil i pouzdro dýky u hospody na ulici Nádražní, kdy poškozená jen díky včasné lékařské pomoci a následné hospitalizaci na chirurgickém oddělení Kroměřížské nemocnice daný útok přežila, přičemž způsobené zranění z lékařského hlediska bylo hodnoceno jako velmi těžké a ohrožující bezprostředně život poškozené.

Usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 23.7.2012 č.j. 6 KZV 11/2012-141 bylo dle ustanovení § 172 odst. 1 písm. e) trestního řádu zastaveno trestní stíhání obviněného Arnošta SXXXXX, neboť obviněný nebyl v době činu pro nepřičetnost trestně odpovědný. Usnesení pak nabylo právní moci dne

31.7.2012. Státní zástupce poté poukazuje na znalecké posudky, a to především MUDr. Petra Nedomy, ze kterých dovozuje nutnost uložení zabezpečovací detence.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně v rámci provedeného veřejného zasedání zjistil, že důkazní situace, která byla zjištěna v přípravném řízení, jednoznačně svědčí, že trestné činnosti (vyjma odcizení obálky s písemnostmi a peněženky s finanční částkou 2.730,- Kč) jednoznačně prokazuje, že předmětný útok vůči poškozené Lence MXXXXX spáchal právě Arnošt SXXXXX. Tato skutečnost je prokazována jednak samotnou výpovědí Arnošta SXXXXX, dále výpovědí poškozené Lenky MXXXXX, jakožto i výpověďmi dalších svědků, a to Antonína DXXXXX, Kristýny KXXXXX, Blanky KXXXXX, Petry GXXXXX, Lenky XXXXXX a Anny SXXXXX; je rovněž jednoznačně prokázána v rámci pachové identifikace a dalšími listinnými důkazy, jakožto i znaleckými důkazy, a to z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Lze tedy shrnout, že předmětnými důkazy bylo prokázáno, že pachatelem skutku je Arnošt SXXXXX, přičemž v případě trestní odpovědnosti Arnošta SXXXXX by tento skutek byl právně kvalifikován jako pokus zvláště závažného zločinu vraždy dle § 140 odst. 1 trestního zákoníku.

Z vyhotovených znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, kdy znalecký posudek z oboru psychiatrie vyhotovil prim. MUDr. Petr Nedoma a znalecký posudek z oboru psychologie Mgr. Michal Pernička, soud zjistil, že osobnost Arnošta SXXXXX je výrazně postižena dlouhodobě probíhajícím duševním onemocněním, kdy došlo u něj k tzv. osobnostnímu post-procesuálnímu defektu, projevujícím se zejména zploštělým emočním prožíváním a pasivitou životního stylu. Osobnost je snadno ovlivnitelná psychotickými symptomy, jako jsou halucinace a bludy, je podstatně omezena schopnost sebekontroly. Myšlení je často paralogické, asociace rozvolněné, paměťové schopnosti jsou zhoršené. Zralost v rozhodování o svém jednání je vlivem závažného duševního onemocnění podstatně snížena; péče je nedostatečná, spolupráce na léčbě je u Arnošta SXXXXX rovněž nedostatečná a potřebuje asistenci i pro běžné každodenní fungování. Se svým okolím nenavazuje sociální vazby a vnímání je z větší části zaměřeno na jeho vnitřní svět. U Arnošta SXXXXX dochází k náhlým změnám nálad, včetně propuknutí agresivních impulsů, které nedokáže dostatečně kontrolovat. Tyto stavy souvisí s jeho duševním onemocněním. Agresivní projevy mohou být stupňovány halucinacemi, či bludy, pod jejichž vlivem se může dopouštět násilného jednání. Agresivní jednání dosahuje až míry násilí páchaného na lidech nebo zvířatech. Chorobná byla také motivace u konkrétní vyšetřované události, kdy následovalo bludné vnuknutí o zabítí náhodného jedince jako prostředku, jak si ulevit od nespokojenosti s životními podmínkami v místě jeho bydliště. Recosicalizace se při posouzení osobnosti jeví jako nereálná, jediným prostředkem k omezení případných dalších agresivních výpadů je soustavná psychiatrická léčba. U Arnošta SXXXXX byla potvrzena paranoidní schizofrenie s kognitivním i osobnostním post-procesuálním defektem. Pokud se týká znaleckého posudku z oboru psychiatrie, tento byl obdobný, přičemž dle znalce Arnošt SXXXXX v době vytýkaného jednání trpěl závažným duševním onemocněním, a to chronickou paranoidní schizofrenií s vyjádřeným post-psychotickým reziduem; projevy tohoto duševního onemocnění byly jediným určujícím faktorem vedoucím k vytýkanému jednání. V důsledku výše uvedeného duševního onemocnění nebyl Arnošt SXXXXX schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat. Znalec konstatoval nepřítomnost diagnostických kritérií, které by svědčily pro výskyt opilosti patické. Psychotické onemocnění schizofrenního typu vedlo u posuzovaného k vymizení rozpoznávacích i ovládacích schopností ve vztahu k předmětnému činu. Při vysazení perorálně užívané medikace dojde u posuzovaného ke zhoršení psychického stavu v řádu několika týdnů. Toto zhoršení se pak projeví zvýrazněním

psychotických změn v psychice, tedy především poruch myšlení a vnímání. Jedná se o autistické myšlení, bludné produkce, auditivní halucinace. Arnošt SXXXXX neužíval medikaci zhruba tři týdny před vytýkaným jednáním. Dne 14.2.2012 mu sice byla aplikována depotní forma antipsychotika, která však nebyla schopna sama o sobě udržet psychický stav v akceptovatelné podobě. Stávající psychický stav posuzovaného je i přes zavedenou medikaci špatný a vykazuje přítomnost závažných psychotických fenoménů v podobě poruch myšlení, vnímání a emotivity. Tyto psychotické fenomény však při pravidelné medikaci nevykazují tak výraznou intenzitu, jakou pak mají při eventuálním vysazení léků. Nutno však uvést, že i přes zavedenou medikaci se nedaří zcela tyto fenomény eradikovat. Duševní stav posuzovaného je celkově nestabilní a vykazuje přítomnost stavu psychomotorického neklidu, napětí, impulzivity, které se nedaří z dlouhodobého pohledu kompenzovat. Vyšetřovaný byl od roku 2001 celkem 19x hospitalizován a diagnostické závěry se shodují v tom, že u posuzovaného jde o psychotické onemocnění schizofrenního typu. Jedná se o paranoidní schizofrenii. Pobyt Arnošta SXXXXX na svobodě je z psychiatrického hlediska nebezpečný. Znalec soudí, že ani uložené ochranné léčení ústavního typu by s přihlédnutím k povaze duševní choroby a možnostem působení na posuzovaného nevedlo k dostatečné ochraně společnosti a proto je na místě u vyšetřovaného uložení výkonu zabezpečovací detence.

Z výše uvedeného je možno konstatovat, že v průběhu veřejného zasedání bylo prokázáno, že Arnošt SXXXXX spáchal jednání vůči poškozené Lence MXXXXX, tak jak je výše uvedeno. Dále je třeba uvést, že bylo prokázáno na základě znaleckých posudků, že Arnošt SXXXXX za toto jednání není trestněprávně odpovědný a znalci se shodli, že jeho pobyt na svobodě je výrazně nebezpečný. Ze znaleckého posudku, a to především prim. MUDr. Petra Nedomy, je pak rovněž zřejmé, že ani ústavní léčba u Arnošta SXXXXX nemůže zajistit bezpečnost společnosti před jeho jednáním, které je ovlivněno duševní chorobou. Za tohoto stavu v rámci zajištění bezpečnosti společnosti i zajištění samotné bezpečnosti Arnošta SXXXXX před vlastním jednáním, soud ve smyslu § 100 odst. 1 trestního zákoníku uložil zabezpečovací detenci, když byly naplněny všechny podmínky pro toto uložení.

Podle § 100 odst. 5 trestního zákoníku zabezpečovací detence potrvá, dokud to vyžaduje ochrana společnosti. Soud nejméně 1x za 12 měsíců přezkoumá, zda důvody pro její další pokračování ještě trvají.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **I z e** podat stížnost ve lhůtě do tří dnů ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím podepsaného soudu. Včas podaná stížnost má odkladný účinek.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně,
dne 20.srpna 2012

JUDr. Radomír Koudela
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: